

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם כֵּךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה: ²וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי
גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלָה שְׁמִי וְהָיָה בְרָכָה: ³וְאֶבְרַכְתָּ
מִבְּרָכֶיךָ וּמִקְלָלְךָ אֲאִר וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחֹת
הָאֲדָמָה: ⁴וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ
אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חַמֶּשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה
בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: ⁵וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׂוּ וְאֶת־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן
וַיִּבְאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: ⁶וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאָרֶץ עַד מְקוֹם
שְׂכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אֹז בְּאָרֶץ: ⁷וַיֵּרָא יְהוָה
אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֶרְעֲךָ אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבְן
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: ⁸וַיַּעֲתַק מִשֵּׁם הַהָרָה
מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיִּט אֹהֶלָה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעִי
מִקְדָּם וַיִּבְן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגִבָה:

וַיְהִי רָעַב בְּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִמָה לְגוֹר שָׁם
כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאָרֶץ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא
מִצְרַיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יִדְעֹתִי כִּי
אִשָּׁה יִפְתֹּ-מֵרְאָה אֹתָי: ¹²וְהָיָה כִּי־יֵרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרַיִם
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יַחֲיוּ: ¹³אֲמַרְיִנָּה
אֲחֹתִי אַתָּה לְמַעַן יִשְׁבַּח־לִי בְּעַבְדֶּיךָ וְחִיִּיתָ נַפְשִׁי
בְּגִלְתְּךָ: ¹⁴וַיְהִי כִּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִמָה וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרַיִם
אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יִפְהָה הִוא מְאֹד: ¹⁵וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי
פְרֹעֶה וַיְהִילּוּ אֹתָהּ אֶל־פְרֹעֶה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית
פְרֹעֶה: ¹⁶וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוֹרָה וַיְהִי־לוֹ צֹאן־
וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְעַבְדִּים וְשֹׁפָחֹת וְאֹתָנֹת וְגַמְלִים:
¹⁷וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פְרֹעֶה נְגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־
דְּבַר שָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם: ¹⁸וַיִּקְרָא פְרֹעֶה לְאַבְרָם
וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי
אִשְׁתְּךָ הִוא: ¹⁹לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי
לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלֵךְ: ²⁰וַיֵּצֵא עָלָיו פְרֹעֶה
אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:
²¹וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הִוא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגִבָה: ²²וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵה בְּכֹשֶׁף

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם כֵּךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה: ²וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי
גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלָה שְׁמִי וְהָיָה בְרָכָה: ³וְאֶבְרַכְתָּ
מִבְּרָכֶיךָ וּמִקְלָלְךָ אֲאִר וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחֹת
הָאֲדָמָה: ⁴וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ
אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חַמֶּשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה
בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: ⁵וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׂוּ וְאֶת־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן
וַיִּבְאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: ⁶וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאָרֶץ עַד מְקוֹם
שְׂכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אֹז בְּאָרֶץ: ⁷וַיֵּרָא יְהוָה
אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֶרְעֲךָ אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבְן
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: ⁸וַיַּעֲתַק מִשֵּׁם הַהָרָה
מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיִּט אֹהֶלָה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעִי
מִקְדָּם וַיִּבְן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגִבָה:

וַיְהִי רָעַב בְּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִמָה לְגוֹר שָׁם
כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאָרֶץ: ¹¹וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא
מִצְרַיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יִדְעֹתִי כִּי
אִשָּׁה יִפְתֹּ-מֵרְאָה אֹתָי: ¹²וְהָיָה כִּי־יֵרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרַיִם
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יַחֲיוּ: ¹³אֲמַרְיִנָּה
אֲחֹתִי אַתָּה לְמַעַן יִשְׁבַּח־לִי בְּעַבְדֶּיךָ וְחִיִּיתָ נַפְשִׁי
בְּגִלְתְּךָ: ¹⁴וַיְהִי כִּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִמָה וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרַיִם
אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יִפְהָה הִוא מְאֹד: ¹⁵וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי
פְרֹעֶה וַיְהִילּוּ אֹתָהּ אֶל־פְרֹעֶה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית
פְרֹעֶה: ¹⁶וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוֹרָה וַיְהִי־לוֹ צֹאן־
וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְעַבְדִּים וְשֹׁפָחֹת וְאֹתָנֹת וְגַמְלִים:
¹⁷וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פְרֹעֶה נְגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־
דְּבַר שָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם: ¹⁸וַיִּקְרָא פְרֹעֶה לְאַבְרָם
וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי
אִשְׁתְּךָ הִוא: ¹⁹לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וְאָקַח אֹתָהּ לִי
לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלֵךְ: ²⁰וַיֵּצֵא עָלָיו פְרֹעֶה
אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:
²¹וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הִוא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגִבָה: ²²וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵה בְּכֹשֶׁף

ובזהב ויכך למסעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום
אשר-היה שם אהלה בתחלה בין בית-אל ובין העי:
אל-מקום המזבח אשר-עשה שם בראשונה ויקרא
שם אברם בשם יהוה: ⁵ וגם-ללוט ההלך את-אברם
היה צאן-ובקר ואהלים: ⁶ ולא-נשא אתם הארץ
לשבת יחדו כיהיה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו: ⁷ ויהי-ריב בין רעי מקנה-אברם ובין רעי
מקנה-לוט והכנעני והפריזי אז ישב בארץ: ⁸ ויאמר
אברם אל-לוט אל-נא תהי מריבה ביני ובינך ובין
רעי ובין רעיך כיה-אנשים אחים אנחנו: ⁹ הלא כל-
הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם-השמן-אל ואימנה
ואם-הימין ואשמן-אילה: ¹⁰ וישא-לוט את-עיניו וירא
את-כל-כפר הירדן כי כלה משקה לפני | שחת
יהוה את-סדם ואת-עמרה כגן-יהוה כארץ מצרים
באכה צער: ¹¹ ויבחר-לו לוט את כל-כפר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: ¹² אברם
ישב בארץ-כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל
עד-סדם: ¹³ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
¹⁴ ויהוה אמר אל-אברם אחרי הפרד-לוט מעמו
שא נא עיניך וראה מן-המקום אשר-אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה וימה: ¹⁵ כי את-כל-הארץ אשר-
אתה ראה לך אתנגנה ולזרעה עד-עולם: ¹⁶ ושמתי
את-זרעה כעפר הארץ אשר | אס-יוכל איש
למנות את-עפר הארץ גם-זרעה ימנה: ¹⁷ קום התהלך
בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתנגנה: ¹⁸ ויאהל
אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן-שם מזבח ליהוה:

ובזהב ויכך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי
אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא
שם אברם בשם יהוה וגם ללוט ההלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
לשבת יחדו כיהיה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
מקנה לוט והכנעני והפריזי אז ישב בארץ ויאמר
אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין
רעי ובין רעיך כיה אנשים אחים אנחנו הלא כל
הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמן אל ואימנה
ואם הימין ואשמן אילה וישא לוט את עיניו וירא
את כל כפר הירדן כי כלה משקה לפני שחת
יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים
באכה צער ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם
ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל
עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ אשר
אתה ראה לך אתנגנה ולזרעה עד עולם ושמתי
את זרעך כעפר הארץ אשר יוכל איש
למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום התהלך
בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתנגנה ויאהל
אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה